

Crimen Fori Ecclesiastici

Seu Decretalium Gregorii IX. Pont. Max. Liber V ; Brevi Methodo ad discentium utilitatem Expositus, In quo praecipuae circa Materiam hujus Libri Quinti, quae tum in Theoria, tum in praxi occurrunt, difficultates solvuntur, allatis etiam contrà sentientium fundamentis, & horum solutionibus

Accedunt tres Indices, unus Titulorum initio Operis, duo rerum, & verborum notabilium in calce ejusdem, prior quidem super Tomum praesentem, alter compendiosus super Universum Jus Canonicum

Schmalzgrueber, Franz

Ingolstadii, 1727

VD18 13510827-001

§. III. De Repressalijs, seu Pignorationibus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-75255](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-75255)

S U M M A R I U M.

108. Definitio Repressalium.

109. Generaliter sunt illicitæ.

110. Nec per consuetudinem licite fieri possunt.

111. 112. Conditiones, cum quibus licite indicuntur.

113. &c. An possint admitti etiam contra innocentes?

116 &c. An contra Ecclesiasticos, & eorum bona?

118. An contra Scholares?

108. **Q**Uæritur 1. quid sint Repressalæ? **R.** Repressalæ, barbaro nomine, Latine Pignorationes, sunt, quando una persona, vel res ejus pro delicto, aut debito alterius capitur. Si fiant à Principe, vel Resp. concedi plerumque solent per Litteras, per quas subditis, aut militibus suis, damnum injustum passis Princeps, aut Resp. dat potestatem invadendi terras eorum, qui damnum intulerunt, & occupandi bona incolarum, etiam innocentium, in compensationem damnorum, quæ ipsis illata sunt. Sylv. V. Repressalæ n. 1. Laym. l. 2. tr. 8. c. 12. n. 13. v. atque huc, Pirhing bicn. 21. Sannig ibid. c. 2. n. 3.

QUæritur 2. an licitæ sint Repressalæ? **R.** generaliter loquendo sunt illicitæ; nam c. un. b. tit. in 6. & Novell. 52. c. 7. injuriis annumerantur: & merito; quia non est æquum ob culpam, & crimen alterius innocenti infligi pœnam, quæ tantum suum sequitur auctorem l. sumimus 22. C. de pœn. Et hinc in Novell. et. Imperator sermo mandavit Judicibus tales pignorationes punire, simulque statuit, ut in Civili causa faciens pignorationem reddat quadruplum, & insuper causam amittat.

110. Estque hoc ita verum, ut nec consuetudine induci possit, ut Repressalæ privatis hominibus indifferenter permittantur; quia cum c. un. cit. declarentur Juri naturali contrariæ, consuetudine, quæ contra Jus naturale nihil operatur, licitæ fieri non possunt §. sed naturalia 12. & ibi DD. Inst. de I. N. G. & C. unde talis consuetudo c. cit. Zoesl. hic n. 19. Pirhing n. 21. Engl n. 22. Sannig c. 2. n. 3.

QUæritur 3. quæ conditiones requirantur, ut Repressalæ fiant licitæ? **R.** 1. requiritur Auctoritas Principis; nam indici debent à Principe, & quidem tali, qui bellum possit indicere. Covar. Reg. peccatum p. 2. §. 9. n. 5. v. bino denique, & alii passim; quia sunt quædam species belli, & bellum saltem particulare.

2. Justa causa concedendi, talis scilicet, ob quam bellum indici possit: qualis est, si Resp. contra quam indicuntur Repressalæ, neglexerit vindicare, quod à suis, vel subditis ipsius improbè factum fuit; vel si recuset reddere, quod per injuriam ablatam est can. Dominus 2. caus. 23. q. 2. Covar. l. it.

3. Recta intentio illius, cui conceduntur Repressalæ, scilicet compensandi damni, non privata vindictæ. Pirhing l. cit.

4. Ut Repressalæ non excedant damnum illatum, & interesse datum. Pirhing, Sannig l. cit. Item ut non fiant in personis, quæ damnum non intulerunt; quia iniquum est alium pro alio, sive pro culpa alterius prægravari c. un. cit. pr. Zoesl. Pirh. Sannig l. cit.

5. Ut Princeps, vel Resp. adversus quem Repressalæ indicuntur, prius moneatur, & post monitionem neglexerit compensationem facere, vel impetare can. dominus, & DD. cit. nec enim videtur omnino extra culpam esse, qui negligit vindicare suorum improbitatem, vel Justitiam super debito facere recusat, aut differt, & sceleris auctorem apud se latitantem non tradit.

QUæritur 4. an Repressalæ possint admitti etiam contra innocentes, qui inter nocentes commixti degunt? **R.** in personas eorum non posse, ut patet ex n. præc. & ratio ulterior est, quia ut nemo specialiter ad pœnam corporalem pro alio se obligat, aut obligare se potest, cum non sit dominus membrorum suo-

suorum ; ita nec obligari potest per istam obligationem generalem. igitur ad innocentium offensionem in persona per se loquendo Pignorationum, & Repressalium consuetudo non permittitur.

114 Dixi in persona ; nam in rebus etiam innocentium licent Repressalæ, si aliunde adsint conditiones ceteræ, ita, ut bona eorum diripi, & occupari possint. Covar. in Reg. peccatum p. 2. §. 9. n. 5. v. hinc in fallor, Zoesl. hic n. 19. Pithing n. 21. nam bonorum suorum damno potest quilibet se subjicere, & Legi, vel Statuto nomine alterius alterum subjicienti consentire, debitumque alienum, licet sine culpa sua, ex causa tamen civiliter luere. Quodsi tamen innocentes in hujusmodi Repressaliis patiantur damnum in rebus suis, salvus manet eis regressus adversus eum, qui criminis, aut debiti author fuit. Zoesl. l. cit.

115 Addidi per se loquendo ; ex accidenti enim permissum est etiam innocentes occidere, & ladere in suis personis, si Repressalias exequentibus repugnent, & se, suæque defendant. Covar. Pirb. l. cit. Ratio est, quia aliter Repressalæ, legitime indictæ, exerceri non possunt.

116 Quaritur, an contra Ecclesiasticos, vel bona eorum, concedi Repressa-

lia possint? n. negativè. Ita habetur c. un. b. tit. in 6. ubi damnatur omnis contraria consuetudo, & contra transgressores hujus Decreti, si personæ singulares fuerint, sententia Excommunicationis ; si verò Universitates, Ecclesiasticum Interdictum decernitur, nisi intra mensem hujusmodi concessionem, vel extensionem revocaverint. Zoesl. hic n. 19. Pithing n. 22. Engl. n. 20. fin.

Unde sequitur, quod, si Repressalæ simpliciter, & generaliter concedantur in aliqua Provincia, illæ non extendantur ad Clericos, & Religiosos, nec ad propria illorum bona, quippe quæ gaudent eodem privilegio, quo ipsæ personæ. Franc. in c. un. b. tit. in n. 7. Ratio est, quia cum Repressalæ sint odiosæ, non sunt extendendæ, sed restringendæ. Accedit, quia expressa, & specialis concessio adversus hos & bona illorum non valeret, ergo nec generalis ; hæc enim comprehendere nequit, quæ in specie prohibentur.

Similiter generali Repressalium Decretum non comprehenduntur Scholares juxta Aub. habita c. ne filius pro patre &c. quæ licet loquatur de studentibus Juri Civili, tamen eadem ratio est de iis, qui student in aliis Facultatibus, maxime Juri Canonico. Gloss. hic post casum in notatis.

